

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 61 Πέμπτη 20η Μαρτίου 2025</p> <p style="text-align: center;">Τῶν ἐν Χερσῶνι ἑπτὰ μαρτύρων Λαυρεντίου ὁσίου (7η Μαρτίου π. ἡμ.)</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακή Γ΄ Νηστειῶν

(Σταυροπροσκυνήσεως)

Μάρκου κεφ. η' 34-3, θ'1

Εἶπεν ὁ Κύριος. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων». Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· «Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες ὧδε τῶν ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει».

Μετάφραση

Εἶπε ὁ Κύριος· «Ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει, ἅς ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτὸ του, ἅς σηκώσῃ τὸ σταυρὸ του κι ἅς μὲ ἀκολουθεῖ. Γιατὶ ὅποιος θέλει νὰ σώσῃ τὴ ζωὴ του θὰ τὴ χάσῃ· ὅποιος ὅμως χάσῃ τὴ ζωὴ του ἐξαιτίας μου καὶ ἐξαιτίας τοῦ εὐαγγελίου, αὐτὸς θὰ τὴ σώσῃ. Τὶ θὰ ὠφεληθεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἂν κερδίσῃ ὀλόκληρο τὸν κόσμον ἀλλὰ χάσῃ τὴν ψυχὴ του; Τὶ μπορεῖ νὰ δώσῃ ὁ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα γιὰ τὴ ζωὴ του; Ὅποιος, ζώντας μέσα σ' αὐτὴ τὴ γενιὰ τὴν ἄπιστη κι ἀμαρτωλή, ντραπεῖ γιὰ μένα καὶ γιὰ τὴ διδασκαλία μου, θὰ ντραπεῖ γι' αὐτὸν καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου, ὅταν ἔρθῃ μὲ ὅλη τὴ λαμπρότητα τοῦ Πατέρα του, μαζί μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Τοὺς ἔλεγε ἀκόμη ὁ Ἰησοῦς· «Σὰς βεβαιώνω πὼς ὑπάρχουν μερικοὶ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ποὺ βρίσκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲ θὰ γευτοῦν τὸ θάνατο, πρὶν δοῦν νὰ ἔρχεται δυναμικὰ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Ἑβραίους Παύλου ἐπιστολὴ κεφ. δ' 14-16, ε' 1-6

Ἀδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει

τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἄαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· «υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε»· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· «σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Μετάφραση

Ἐπειδὴ ἔχουμε μέγα ἀρχιερέα, τὸν Ἰησοῦ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔφτασε στοὺς οὐρανοὺς, ἃς κρατήσουμε τὴν πίστη πού ὁμολογοῦμε. Γιατὶ δὲν ἔχουμε ἕναν ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβει τίς ἀδυναμίες μας. Ἀντίθετα, ἔχει δοκιμαστῆ σὲ ὅλα, ἐπειδὴ ἔγινε ὁμοιος μὲ ἐμᾶς, χωρὶς τὴν ἁμαρτία μας. Ἄς πλησιάσουμε, λοιπόν, μὲ παρρησία στὸν θρόνο τῆς χάριτος, γιὰ νὰ πάρουμε τὸ ἔλεός Του καὶ νὰ βροῦμε τὴν χάρη Του, τὸν καιρὸ πού χρειαζόμαστε τὴ βοήθειά του. Γιατὶ κάθε ἀρχιερέας πού προέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους, ἐγκαθίσταται γιὰ νὰ ὑπηρετεῖ τὸν Θεὸ γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ προσφέρει δῶρα καὶ θυσίες γιὰ τίς ἁμαρτίες τους. Νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ δείξει μετριοπάθεια γιὰ ἐκείνους πού ζοῦν στὴν ἄγνοια καὶ στὴν πλάνη, ἀφοῦ καὶ ὁ ἴδιος ἔχει ἀνθρώπινες ἀδυναμίες. Γιὰ αὐτὸν τὸν λόγο, ὅπως γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, ἔτσι καὶ γιὰ τὸν λαό, ὀφείλει νὰ προσφέρει θυσίες γιὰ τὴν συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν. Ἐπίσης, κανένας δὲν παίρνει γιὰ τὸν ἑαυτὸ του αὐτὴν τὴν τιμὴ, ἀλλὰ ὅταν τὸν καλέσει ὁ Θεός, ὅπως ἀκριβῶς κάλεσε τὸν Ἄαρών. Ἔτσι κι ὁ Χριστός, δὲν τίμησε ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτὸ Του μὲ τὸ ὅτι γεννήθηκε ἀρχιερέας, ἀλλὰ Τοῦ τὸ ἔδωσε ἐκεῖνος λέγοντάς Του: «Ἐσὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς μου, ἐγὼ σήμερον σε γέννησα». Σ' ἕνα ἄλλο σημεῖο λέει ἡ Γραφή: «Ἐσὺ εἶσαι ἱερέας γιὰ πάντα, ὅπως ὁ Μελχισεδέκ».

Σχολιασμός

Τὴν Γ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἔχει θεσπίσει νὰ τιμᾶται ὁ Τίμιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας. Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἢ ὁποία ἀναγιγνώσκεται σήμερα εἶναι ἀπὸ τὸ κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγέλιο καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ ἡ΄ κεφάλαιο. Τὸ θέμα τῆς περικοπῆς ἀφορᾷ τὸν σταυρὸ τὸν ὁποῖο ὅλοι σηκώνουμε, μιμούμενοι τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἡ περικοπὴ ξεκινάει μὲ μία πολὺ γνωστὴ πρόταση τοῦ Κυρίου μας: « Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι». Ὅποιος θέλει, δηλαδή, νὰ μὲ ἀκολουθήσει, νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του, νὰ σηκώσει τὸ σταυρὸ του καὶ νὰ μὲ ἀκολουθήσει. Αὐτὸ θὰ ἐξηγήσουμε στὴ συνέχεια, καθὼς μέσα σὲ αὐτὲς τὶς δύο γραμμὲς ὑπάρχει πολὺ μεγάλος θεολογικὸς πλοῦτος.

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν». Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μιὰ ἔκφραση τῆς ἀγάπης του εἶναι καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα δῶρα ποὺ μᾶς ἔδωσε· αὐτὸ τῆς ἐλευθερίας. Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν ἐλευθερία νὰ ἐπιλέξει ὁ ἴδιος τὸν δρόμο ποὺ θὰ ἀκολουθήσει. Ἐμεῖς, ὅπως ξέρουμε, ἐπιλέξαμε νὰ Τοῦ γυρίσουμε τὴν πλάτη.

Μὲ πρώτους τοὺς πρωτοπλάστους καὶ ἀργότερα μὲ κάθε ἄνθρωπο, μέχρι καὶ σήμερα, ποὺ ἁμαρτάνει, ἐπιλέγουμε νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὸν Θεό. Γιατί μπορεῖ ὁ διάβολος νὰ μᾶς βάζει σὲ πειρασμό, ἐμεῖς ὅμως εἴμαστε αὐτοὶ ποὺ ἐπιλέγουμε ἂν θὰ ἐνδώσουμε στὸν πειρασμὸ ἢ ὄχι. Αὐτὴ τὴν ἐλευθερία ποὺ ὁ Θεὸς μᾶς χάρισε, ἐμεῖς ἐπιλέγουμε νὰ τὴν καταχραστοῦμε.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Κύριος δὲν παίρνει πίσω τὸ δῶρο Του. Εἶναι τόση ἡ ἀγάπη Του γιὰ ἐμᾶς, ποὺ δὲν θέλει νὰ μᾶς ἀναγκάσει νὰ πᾶμε κοντὰ Του, ἀκόμα κι ἂν αὐτὸ σημαίνει ὅτι θὰ χαθοῦμε. Ἀκόμα κι ὅταν ὁ ἴδιος ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ μᾶς σώσει, ἀκόμα καὶ τότε δὲν μᾶς ἀνάγκασε νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε. «Ὅποιος θέλει», μᾶς εἶπε, ὁ δρόμος εἶναι αὐτὸς καὶ ὁδηγεῖ στὴν αἰώνια

ζωή. Όποιος δὲν θέλει, ἄς ἐπιλέξει μὲ τὴν ἐλευθερία του τὸ σκοτάδι.

Ποιὸς εἶναι τώρα αὐτὸς ὁ δρόμος ποὺ ὀδηγεῖ στὸν Κύριο; «Ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ». Νὰ ἀπαρνηθοῦμε τοὺς ἑαυτούς μας καὶ νὰ σηκώσουμε τὸν σταυρὸ μας, μᾶς ζητάει ὁ Κύριος. Νὰ ἀπαρνηθοῦμε τοὺς ἑαυτούς μας, τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἑαυτούς μας, τοὺς ψεύτικους ἑαυτούς μας. Ὅταν ἀμαρτάνουμε, ἀπαρνούμαστε τὸν πραγματικὸ μᾶς ἑαυτό, αὐτὸν ποὺ ἀναζητᾷ νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὸν Θεὸ καὶ γινόμαστε ψεύτικοι, γινόμαστε κάτι ἀντίθετο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἔπλασε ὁ Θεός. Ὁ Ἰησοῦς μᾶς ζητάει νὰ ἀπαρνηθοῦμε αὐτὸν τὸν ψεύτικο ἑαυτό ποὺ θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν καταστροφή.

Τὸ ἐπόμενο ποὺ μᾶς ζητάει ὁ κύριος εἶναι νὰ σηκώσουμε τὸν σταυρὸ μας. Τὸ τί περιλαμβάνει αὐτὸς ὁ σταυρός, δὲν μᾶς τὸ λέει, γιατί εἶναι διαφορετικὸς γιὰ τὸν καθένα μας. Γιὰ κάποιον μπορεῖ νὰ εἶναι ἓνα πρόβλημα ὑγείας, ἢ ἀπώλεια κάποιου ἀγαπημένου, τὰ προβλήματα τῆς καθημερινότητας. Ὅλα εἶναι καταστάσεις ποὺ καλοῦμαστε νὰ ἀντιμετωπίσουμε. Τὸ σημαντικὸ ἐδῶ εἶναι ὁ τρόπος ποὺ θὰ τὸ κάνουμε.

Ὅπως ἔχουμε πεῖ, ὁ στόχος τῆς ζωῆς μας εἶναι νὰ κερδίσουμε τὴν ἐπόμενη. Ἔτσι λοιπὸν, τὰ μάτια μας πρέπει νὰ εἶναι στραμμένα στὸν οὐρανὸ καὶ ὄχι στὶς δοκιμασίες. Ἄν ἐστιάζουμε στὸ τί δὲν πάει καλὰ στὴ ζωὴ μας, θὰ χάσουμε τὸν πραγματικὸ μας στόχο ποὺ εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ. Ἄς μὴν ἀναλωνόμαστε σὲ σκέψεις ὅπως «γιατί σὲ μένα» ἢ «δὲν μπορῶ νὰ ἀντέξω». Ἄς ἔχουμε πάντα στὸ μυαλό μας ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς στέλνει τὸν σταυρὸ ποὺ μποροῦμε νὰ σηκώσουμε. Ἄν μᾶς στέλνει μιὰ δοκιμασία, εἶναι γιατί ξέρει ὅτι θὰ ἀντέξουμε. Ἄς μὴν χάνουμε λοιπὸν τὴν ἐλπίδα μας καὶ νὰ μὴν ξεχνᾶμε τὴν πραγματικὴ μας ἀποστολή.

Στὸ τέλος τῆς φράσης του ὁ Κύριος ζητάει νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε. Καὶ πράγματι, δὲν μᾶς ζητάει νὰ κάνουμε τίποτα τὸ ὁποῖο δὲν ἔκανε πρῶτα Αὐτὸς γιὰ ἐμᾶς. Μᾶς ζητάει νὰ ἀγαπᾶμε τοὺς ἐχθρούς μας, ἀφοῦ πρῶτα ὁ ἴδιος ἀγάπησε ὅλους ἐμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ποὺ τὸν ἀρνηθήκαμε. Μᾶς ζητάει νὰ συγχωροῦμε ὅσους μᾶς βλάπτουν, ἀφοῦ ὁ ἴδιος πρῶτα συγχώρεσε πάνω στὸν Σταυρὸ τοὺς σταυρωτές του, ἀφοῦ συνεχῶς συνεχίζει νὰ συγχωρεῖ τὶς ἀμαρτίες μας. Μᾶς ζητάει νὰ

βοηθοῦμε τοὺς ἀδελφούς μας, ὅταν αὐτὸς πρῶτος ἔσκυψε καὶ ἔπλυνε τὰ πόδια τῶν μαθητῶν Του. Μᾶς ζητάει νὰ σηκώσουμε τὸν σταυρό μας, ἀφοῦ ὁ ἴδιος σήκωσε τὸ βάρος τοῦ Σταυροῦ Του στὸν Γολγοθᾶ. Μᾶς ζητάει νὰ θυσιάστοῦμε γι' Αὐτόν, ἀφοῦ πρῶτα ὁ ἴδιος θυσιάστηκε γιὰ ἐμᾶς καὶ τὶς ἀμαρτίες μας. Αὐτὸ ποῦ μᾶς ζητάει, στὴν οὐσία δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπ' τὸ νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμά του.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἶναι μιὰ ὑπενθύμιση γιὰ ὅλους μας. Ὅ,τι δοκιμασία καὶ νὰ ἔρθει ἐμπρός μας, ὅσο κι ἂν πονέσουμε, ὅτι κι ἂν μᾶς συμβεῖ σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ, δὲν εἶναι τίποτα μπροστὰ στὸ νὰ περάσουμε τὴν αἰωνιότητα μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό. Ἄς μὴν χάνουμε λοιπὸν τὴν ἐλπίδα μας. Ἡ ἀγάπη του γιὰ ἐμᾶς εἶναι ἀτελείωτη, ὅπως καὶ ἡ ὑπομονή Του. Μᾶς περιμένει νὰ γυρίσουμε κοντά Του καὶ νὰ μᾶς χαρίσει τὸ πολυτιμότερο δῶρο Του, ποῦ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν αἰώνια βασιλεία Του. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παράινεσις Ἁγίων

**Τὰ ἐσωτερικὰ πάθη εἶναι ἰσχυρότερα ἀπὸ τοὺς
ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς**

Πραγματικά, δὲν εἶναι τόσο σκληροὶ οἱ πόλεμοι ποῦ κάνουν οἱ Σκύθες, οὔτε οἱ Θράκες, οὔτε οἱ Σαυρομάτες καὶ οἱ Ἴνδοι καὶ οἱ Μαῦροι, καὶ ὅσα ἄλλα ἄγρια ἔθνη συνηθίζουν νὰ πολεμοῦν, ὅσο ἓνας πολὺ παράλογος λογισμὸς, ποῦ φωλιάζει στὰ βάθη τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ ἀκόλαστη ἐπιθυμία καὶ ἡ φιλαργυρία καὶ ὁ πόθος τῆς ἐξουσίας καὶ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀπόκτηση ὑλικῶν ἀγαθῶν. Καὶ εἶναι φυσικὸ αὐτό, γιὰτὶ ἐκεῖνος ὁ πόλεμος εἶναι ἐξωτερικός, ἐνῶ αὐτὴ ἡ μάχη εἶναι ἐσωτερικὴ. Καὶ ὅτι αὐτὰ ποῦ γεννιοῦνται στὰ βάθη τῆς ψυχῆς εἶναι φοβερότερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ μᾶς προσβάλλουν ἀπ' ἔξω καὶ συνήθως μᾶς καταστρέφουν

περισσότερο, αὐτὸ μπορούμε νὰ τὸ δοῦμε σὲ ὅλα τὰ πράγματα. Γιατί καὶ τὸ ξύλο τὸ καταστρέφει περισσότερο τὸ σκουλήκι ποὺ γεννιέται μέσα του, καὶ τὴ δύναμη τοῦ σώματος καὶ τὴν ὑγεία τὴν καταστρέφουν περισσότερο οἱ ἀρρώστειες ποὺ ἀναπτύσσονται μέσα μας, παρὰ ἐκεῖνες ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ ἐξωτερικὰ αἴτια. Καὶ τὶς πόλεις δὲν τὶς καταλύουν τόσο οἱ ἐξωτερικοὶ πόλεμοι, ὅσο οἱ ἐμφύλιοι. Ἔτσι λοιπὸν καὶ ἡ ψυχὴ εἶναι φυσικὸ νὰ μὴν τὴν καταστρέφουν τόσο πολὺ οἱ ἐξωτερικοὶ κίνδυνοι, ὅσο οἱ ἀρρώστειες ποὺ γεννιοῦνται μέσα μας.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Τόμος Γ', σελ. 576, Εἰς Ψάλμ. Δ', 11, MG 55,58ιβ')

Τὰ πάθη σκοτίζουν τὴν ψυχὴ, ὥστε νὰ μὴν μπορεῖ νὰ ἀκολουθήσει τὴν ἀρετὴ

Ὅταν ἡ ψυχὴ εἶναι καθαρμένη καὶ δὲν ὑπάρχει κανένα πάθος ποὺ νὰ τὴν ἐνοχλεῖ, ἀτενίζει πρὸς ἐκεῖνα πρὸς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προσβλέπει, ἐνῶ, ὅταν σκοτισθεῖ ἀπὸ τὰ πολλὰ πάθη καὶ χάσει τὴν ἀρετὴ της, δὲν μπορεῖ εὐκόλα νὰ ἀντέξει κανένα ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα, ἀλλὰ κουράζεται γρήγορα καὶ χάνει τὸ θάρρος της, καὶ ἐπειδὴ ρέπει πρὸς τὸν ὕπνο καὶ τὴν νωθρότητα, περιφρονεῖ τὰ ἐνδιαφέροντά της γιὰ τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ δὲν σπεύδει πρὸς αὐτὰ μὲ μεγάλη προθυμία.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Τόμος Γ', σελ. 580, Εἰς Ἰωαν., ὁμιλ. Β', 4, ΕΠΕ 12,460)

Ἡ κυριευμένη ἀπὸ πάθη ψυχὴ δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἰδεῖ καὶ νὰ πράξει κάτι μεγάλο καὶ γενναῖο, ἀλλὰ σὰν νὰ εἶναι θολὸ τὸ μάτι της ἀπὸ κάποια τσίμπλα, εἶναι βαριά κοντόφθαλμη

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Τόμος Γ', σελ. 580, Εἰς Ἰωαν., ὁμιλ. ΚΑ', 2, MG 59,148)

Τὰ πάθη θολώνουν τὸ μάτι τῆς ψυχῆς

Δὲν βλέπεις καὶ τὰ μάτια τοῦ σώματος, πού, ὅταν εἶναι μέσα στὸν καπνό, δακρῦζουν συνεχῶς, ὅταν ὅμως εἶναι στὸν καθαρὸ ἀέρα καὶ σὲ ἐξοχή καὶ σὲ νερὰ καὶ σὲ κήπους, γίνονται ὀξύτερα καὶ πιὸ γερά; Ἔτσι εἶναι καὶ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς. Ἄν μὲν κινοῦνται καὶ τρέφονται μέσα στὸ λιβάδι τῶν πνευματικῶν λόγων, θὰ εἶναι καθαρὰ καὶ διαυγῆ καὶ δυνατὰ σὲ ὄραση, ἂν ὅμως πλανῶνται μέσα στὸν καπνὸ καὶ στὴ ζάλη τῶν βιοτικῶν πραγμάτων, θὰ χύνουν ἄπειρα δάκρυα καὶ θὰ κλαῖνε καὶ σὲ τούτη τὴ ζωὴ καὶ στὴν ἄλλη. Γιατί, πραγματικά, τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μοιάζουν μὲ καπνό. Γι' αὐτὸ καὶ κάποιος ἔλεγε «οἱ μέρες μου χάθηκαν σὰν καπνός». Ἀλλὰ ἐκεῖνος μὲν ἀναφέρεται στὸ ὀλιγοχρόνιο τῆς ζωῆς καὶ στὴ ματαιότητά της, ἐνῶ ἐγὼ δὲν ἀναφέρομαι μόνον σ'αὐτό, ἀλλὰ θὰ ἔλεγα ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνουμε ὑπόψη καὶ τὴν ταραχώδη καὶ γεμάτη θλίψεις πλευρὰ τῆς ζωῆς. Γιατί τίποτε ἄλλο δὲ λυπεῖ καὶ δὲν θολώνει τόσο τὸ μάτι τῆς ψυχῆς, ὅσο τὸ πλῆθος τῶν φροντίδων τῆς ψυχῆς καὶ ἡ σωρεία τῶν ἐπιθυμιῶν. Γιατί αὐτὰ εἶναι τὰ ξύλα πού προκαλοῦν αὐτὸν τὸν καπνό. Καὶ ὅπως ἀκριβῶς ἡ φωτιά, ὅταν βρεῖ ὑγρὰ καὶ μουσκεμένα ξύλα, προκαλεῖ πολὺ καπνό, ἔτσι καὶ ἡ σφοδρὴ καὶ φλογερὴ αὐτὴ ἐπιθυμία ὅταν ἀνάψει σὲ μιὰ ψυχρὴ καὶ διαλυμένη, δημιουργεῖ πολὺ καπνό. Γι' αὐτὸ χρειάζεται ἡ δροσιὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἡ αὔρα ἐκείνη ἢ πνευματικὴ, γιὰ νὰ σβῆσει τὴ φωτιά νὰ διασκορπίσει τὸν καπνὸ καὶ νὰ δώσει φτερὰ στὴ σκέψη καὶ στὸ λογισμό.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Τόμος Γ', σελ. 580-581, Εἰς Μάτθ., ὁμιλ. Β', ΜG 57,39.30)

Ἀπομάκρυνε τὴν ἀρρώστια ἀπὸ τὴν ψυχὴ σου, καὶ τότε θὰ ἰδεῖς τὰ πράγματα ὅπως εἶναι στὴν πραγματικότητα.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Τόμος Γ', σελ. 582, Εἰς Α' Τίμ., ὁμιλ. Ζ', 3, ΜG 59,148)

Συναξάρι

Ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ Πατριάρχης Ἀντιοχείας

Ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ καταγόταν ἀπὸ τὴν πόλη Ἀμιδᾶ τῆς Μεσοποταμίας (σημερινὸ Ντιγιαρμπακίρ τῆς Τουρκίας), κοντὰ στὸν Τίγρη ποταμὸ. Ἦταν κόμης τῆς ἐώας (στρατιωτικὸ καὶ πολιτικὸ ἀξίωμα τῆς πρώιμης Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας) στὴν Ἀντιόχεια, ἀλλὰ λόγω τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς μόρφωσης ποὺ εἶχε, ἂν καὶ λαϊκός, ἐξελέγη μὲ ὑπόδειξη τοῦ αὐτοκράτορα Ἰουστίνου πατριάρχης Ἀντιοχείας τὸ 526 μ.Χ.

Ἔλαβε μέρος στὴ Σύνοδο τῆς Χαλκηδόνας, κατὰ τὴν ὁποία ὑπερασπίστηκε μὲ ζῆλο τὴν Ὁρθόδοξη πίστη ἐναντία τῆς αἵρεσης τοῦ Σεβήρου, τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ. Μὲ τὰ κηρύγματά του ἔστρεψε πολλοὺς μονοφυσίτες στὴν Ὁρθοδοξία. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ περίπτωση ἑνὸς μοναχοῦ στυλίτη ποὺ ἀκολουθοῦσε τὴν ἐν λόγω αἵρεση. Ὁ Ἅγιος τὸν ἐπισκέφθηκε καὶ προσπάθησε μὲ θεολογικὰ ἐπιχειρήματα νὰ τὸν βοηθήσει νὰ καταλάβει ὅτι βρίσκονταν σὲ πλάνη καὶ ὅτι ὅλοι οἱ κόποι τῆς αὐστηρῆς καὶ πολύχρονης ἄσκησής του πάνω στὸν στῦλο θὰ πηγαινάν χαμένοι, ἐὰν δὲν ἀποκήρυττε τὴν αἵρεση τοῦ Σεβήρου καὶ δὲν ἐπέστρεφε στὴν Ὁρθοδοξία.

Σύμφωνα μὲ τὸν συναξαριστὴ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ὁ μοναχὸς δὲν πείθονταν ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Πατριάρχου καὶ μὲ σκοπὸ νὰ τρομάξει τὸν Ἅγιο τοῦ πρότεινε νὰ μποῦν στὴ φωτιά καὶ ὅποιος δὲν θὰ πάθαινε κακὸ ἐκεῖνος ἦταν ποὺ ἀκολουθοῦσε τὴν ὀρθὴ πίστη. Ὁ Πατριάρχης, ὅμως, χωρὶς νὰ φοβηθεῖ καθόλου ζήτησε νὰ φέρουν ξύλα καὶ νὰ ἀνάψουν φωτιά. Στὴ συνέχεια, ζήτησε ἀπὸ τὸν μοναχὸ νὰ κατεβεῖ ἀπὸ τὸν στῦλο του καὶ νὰ μποῦν στὴ φωτιά. Ὁ μοναχὸς ὅμως ἀρνήθηκε νὰ κατέβει καὶ τότε ὁ Πατριάρχης, ἀφοῦ ἔβγαλε τὸ πανωφόρι του, προσευχήθηκε, ἔριξε τὸ πανωφόρι μέσα στὴ φωτιά, στὴν ὁποία μπῆκε καὶ ὁ ἴδιος μέσα καὶ ἀμέσως ἡ φωτιά

ἔσβησε, χωρὶς νὰ καεῖ οὔτε αὐτὸς οὔτε τὸ πανωφόρι του. Βλέποντας τὸ θαῦμα αὐτὸ ὁ μοναχὸς κατέβηκε ἀμέσως ἀπὸ τὸν στῦλο, ἀναθεμάτισε τὴν αἵρεση ποὺ ἀκολουθοῦσε καὶ ἐντάχθηκε ξανὰ στοὺς κόλπους τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἅγιος Ἐφραὶμ κοιμήθηκε ὀσιακὰ τὸ 546 μ.Χ. ἀφοῦ ποίμανε θεαρέστως τὸ ποίμνιό του.

Δρώμενα

Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ 2025

Σήμερα, Κυριακὴ Β΄ Νηστειῶν, ἡμέρα ὅπου ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὄρισε νὰ τιμᾶται ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, λόγω τῆς προσφορᾶς του στὴν ἐδραίωση τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς συνέχεια τῆς προηγούμενης Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴ Θεσσαλονίκη.

Ἀφespέρας στὸν Μέγα Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος. Ἀνήμερα στὴ Θεία Λειτουργία προεξῆρχε ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ἐνῶ συλλειτουργῆσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος με ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἐορτῆς ἐκφώνησε τιμητικῶς ὁ Σεβασμιώτατος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε γλαφυρᾶ ὀρισμένα σημεῖα ἀπὸ τὸν βίο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ τὶς προκλήσεις τῆς ἐποχῆς του, ὅπως τὴν προσωπικὴ του προσευχὴ «φώτισόν

μου τὸ σκότος» καὶ τὸ πῶς ἀντιμετώπισε τὰ προβλήματα ποὺ προκάλεσαν οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Βαρλαάμ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας τελέσθηκε ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μεθώνης κ.

Ἀμβροσίου. Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ ἀκολούθησε ἀφιέρωμα στὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ ποὺ περιελάμβανε ὕμνους τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἀπὸ τὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ὑπὸ τὸν χοράρχη κ. Νικόλαο Πολύχρο καὶ ὁμιλία μὲ θέμα «Ἡ ἔριδα τοῦ ἡσυχασμοῦ καὶ ἡ διάκριση κτιστοῦ καὶ ἀκτίστου φωτός» ἀπὸ τὸν Παναγιώτατο Ποιμενάρχης μας. Τέλος, ὁ Ποιμενάρχης μας εὐχαρίστησε τοὺς ἐπισκέπτες Ἀρχιερεῖς, τοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως, τοὺς ἱεροψάλτες καὶ τὸ ποίμνιο γιὰ τὴν παρουσία τους καὶ τὴν τιμὴ πρὸς τὸν Ἅγιο.

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότητα μὲ ἀγάπη καὶ αὐτοθυσία διακόνησε καὶ πάλι προσφέροντας μετὰ ἀπὸ κάθε ἀκολουθία τράπεζα ἀγάπης καὶ ἐδέσματα σὲ ὅλους.

Ὅμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου >
Β' Χαιρετισμοὶ στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, δεῖτε [ΕΔΩ](#)
Κωδ. Πρόσβασης **12345**

Ὅμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεθώνης κ.
Ἀμβροσίου, δεῖτε [ΕΔΩ](#)

Κωδ. Πρόσβασης **250316**

Όμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας ἡ ὁποία ἐκφωνήθηκε τὴν Β΄
Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν στὴν ἐόρτιο ἐκδήλωση γιὰ τὸν Ἁγίου
Γρηγόριο Παλαμᾶ. [KEIMENO](#)

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἱεπύθυνος Ἱκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὁνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κατερίνης

